

Tárgy: ügyvédi mulasztás (védői tev.), tájékoztatási, iratcsatolási kötelezettség megsértése

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2021.F.117/11.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] volt budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2021. szeptember 20. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésen meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont volt ügyvéd **2 rendbeli szándékos (ebből egy esetben folytatólagosan elkövetett) fegyelmi vétséget** követett el, ezért

500.000 Ft, azaz Ötszázezer forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő bejelentése szerint fiát kábítószer fogyasztás, birtoklás és terjesztés vádjával letartóztatták. A bejelentés időpontjában a bejelentő fia büntetés-végrehajtási intézetben volt előzetes letartóztatásban. 2020. január 29. napján a bejelentő megbízta az eljárás alá vont ügyvédet fia védelmének ellátása ügyében. A bejelentő megbízási szerződésről nem kapott saját példányt, azonban az eljárás alá vont ügyvéd 20 munkaóráért járó díjat, 500.000.- Ft-ot átvett a bejelentőtől, amelyről számlát nem állított ki.

A bejelentő előadása alapján az eljárás alá vont ügyvéd két alkalommal volt az előzetes fogva-tartásban lévő ügyfelénél, azonban a későbbiek során sem tárgyaláson, szembesítésen és kihallgatáson nem jelent meg, illetőleg a helyettesítéséről sem gondoskodott, a bejelentő telefonhívásait nem fogadta, megkeresésére nem reagált. Az ügy iratait nem adta ki részére azóta sem.

A BÜK fegyelmi biztosa az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el.

A vizsgálat céljára rendelkezésre álló 3 hónapos határidő meghosszabbítására került sor, majd a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy

- i) nem vett fel írásbeli megbízást;
- ii) az átvett pénzüsszegekről nem állított ki és nem adott számlát;
- iii) nem látta el a megbízásban vállalt (védői) feladatát;
- iv) nem tájékoztatta a megbízót az ügy állásáról;
- v) nem biztosította az iratok átvételét az irodájában; valamint
- vi) a Kamara felhívására nem csatolta az ügyre vonatkozó valamennyi iratot,

megsértette Üttv., az ÜESZ. (6/2017. (XI. 20.) MÜK szabályzat); valamint az Áfa tv. egyes rendelkezéseit, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 4 rb., amelyből 1 rendbeli folytatólagos, szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Indítványozta egyúttal az ügy fegyelmi tárgyaláson kívüli elbírálását, továbbá fegyelmi büntetésként 500.000 Ft pénzbírság kiszabását az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, továbbá az eljárási költségek megfizetésére kötelezését.

Az ügy iratait a Fegyelmi Tanács elnöke a tárgyalás kitűzése iránt intézkedett.

A fegyelmi biztos a fegyelmi tárgyalás berekesztését megelőző végindítványban a tényállás fenntartása mellett – a fegyelmi eljárást kezdeményező határozattól eltérően – 2 rb. (ebből egy esetben folytatólagosan elkövetett) szándékos fegyelmi vétség elkövetésében kérte az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének megállapítását; 500.000 Ft pénzbírság kiszabását és átalányköltségben való marasztalását kérte.

A tényállás:

A bejelentő megbízta az eljárás alá vont ügyvédet fia védelmével, aki ellen büntetőeljárás indult kábítószerrel összefüggő bűncselekmény(ek) miatt a terhelt fogva-tartása mellett.

A bejelentő a megbízási szerződésről nem kapott saját példányt, azonban az eljárás alá vont ügyvéd 20 munkaóráért járó díjat, 500.000 Ft-ot átvett bejelentőtől, amelyről számlát nem állított ki.

Az eljárás alá vont ügyvéd két alkalommal volt az előzetes fogva-tartásban lévő ügyfelénél, azonban a későbbiek során a nyomozati szakban a rendőrségen (szembesítésen és kihallgatáson) nem jelent meg, illetőleg a helyettesítéséről sem gondoskodott.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő telefonhívásait nem fogadta, üzenetek formájában továbbított megkeresésére nem reagált, az ügy iratait nem adta ki sem a bejelentő, sem ügyfele részére azóta sem.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a Budapesti Ügyvédi Kamara előzetes vizsgálatát elrendelő határozatát nem vette át, a Kamara felhívására nem reagált, nem csatolta az ügyre vonatkozó iratait, a részére kiküldött iratok „nem kereste” jelzéssel visszaküldésre kerültek a Kamara részére.

.-.-.

A Fegyelmi Tanács bizonyítékként a bejelentő bejelentését, tanúvallomását, valamint [...] tanú vallomását és ezekhez csatolt okirati bizonyítékokat vette figyelembe az alábbiak szerint:

Az eljárás alá vont ügyvéd az eljárás során passzív volt. A címére kézbesített felhívásokat, idézéseket nem vette át. Semmilyen nyilatkozatot nem tett, így a személyi körülményeinek a megállapítására sem kerülhetett sor adatok hiányában.

A bejelentő a bejelentésében foglaltakat fenntartotta, a vallomásában részletesen elmondta, hogy miként kereste fel az eljárás alá vont ügyvédet és miként adott részére megbízást, továbbá azt is, hogy miként és milyen összegű megbízási díjat fizetett ki a részére, melyről számlát nem kapott. A bejelentő előadta azt is, hogy miként nehezült el a kapcsolattartása az eljárás alá vont ügyvéddel, egy idő után nem válaszolt már az üzeneteire sem, majd idővel másik védőt bízott meg, de az ügy iratait az eljárás alá vont ügyvédtől azóta sem kapta vissza.

A bejelentő előadta, hogy technikai okból (mivel az az e-mailfiók, amelyen a levelezést folytatták, korábbi munkahelyének az e-mailfiókja volt) nem fér hozzá az eljárás alá vont ügyvéddel folytatott e-mailváltást tartalmazó levelezéshez, azonban a közöttük létrejött, hónapokon keresztül (két különböző üzenetközvetítő rendszeren) megvalósult üzenetváltást csatolta, mint okirati bizonyítékot. Ezen üzenetekből megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd – kamarai nyilvántartásban szereplő – mobiltelefonszámán zajlott az üzenetváltás a bejelentő és a vele kommunikáló személy között, mint ahogy az is megállapítható, hogy az üzenetek az eljárás alá vont ügyvéd oldaláról egy idő után meggritkultak, napokon keresztül nem válaszolt az üzenetekre, majd a kommunikáció az eljárás alá vont személy részéről teljes egészében megszűnt.

A tanú a vallomásában részletesen elmondta, hogy miként ismerte meg az eljárás alá vont ügyvédet és hány alkalommal találkoztak, amikor a BV Intézetben őt felkereste. A nyomozás iratait elhozta magával a fegyelmi tárgyalásra és abból okiratokat csatolt.

A tanú becsatolta a fegyelmi eljárás iratai közé azon nyomozás során keletkezett iratokat, melyekből kitűnik, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben védő volt, továbbá az is kitűnik, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg a szembesítésen és a folytatólagos gyanúsított kihallgatáson sem.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd, továbbá ügyfele és az eljárás alá vont ügyvéd szembesítésére nem kerülhetett sor, mert az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg a tárgyaláson, semmilyen védekezést nem terjesztett elő.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok és a tanú vallomása alapján állapította meg a tényállást és állapította meg, hogy eljárás alá vont ügyvéd eljárása megalapozza a fegyelmi vétség megállapítását.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: **Üttv.**) **107. §** Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

A fegyelmi biztos – helyesen – az Üttv. 107.§ a) pontját hívta fel, mint ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő kötelesség szándékos megsértését.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az „ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése megállapítja, hogy „a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.”

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 2.1. pontja megállapítja, hogy „az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselet ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.”

Az ÜESZ 2.2. pontja alapján: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelődásainak szem előtt tartásával látja el.”

Az ÜESZ 8.8. pontja megállapítja, hogy „a védő a megbízás elfogadását követően haladéktalanul benyújtja a meghatalmazását az eljáró hatósághoz, egyúttal - a kirendelt védő a kirendelésről való tudomásszerzést követő rövid időn belül - felvilágosítást kér az ügy állásáról, és haladéktalanul kezdeményezi a fogva lévő ügyféllel a személyes kapcsolat felvételét. A személyes szabadság korlátozásának ideje alatt a védő a terhelti kapcsolattartás gyakorolását az ügy és az ügyfél szakmailag megalapozott igényeihez igazítja.”

Az ÜESZ 12.2. a) bekezdése meghatározza: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles eleget tenni (...) az ügyvédi kamara bármely - jogszabályon vagy kamarai belső szabályozáson alapuló - eseti felhívásának (...)”

Az ÜESZ 12.3. pontja az alábbi rendelkezést tartalmazza: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója - függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot - az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az üggyel összefüggő iratokat - kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult - köteles becsatolni.”

A 6/2017. (XI. 20.) MÜK szabályzat 1.5. pontja alapján: „Az ügyvéd és az ügyvédi iroda a részére címzett postai küldemények átvételét, valamint az ügyfelek, az ügyvédi tevékenység ellenőrzésére és az ügyvéddel kapcsolatos eljárást folytató kamarai szervek és tisztségviselők általi elérhetőségét folyamatosan és úgy biztosítja, hogy annak során az ügyvédi titok ne sérüljön.”

A 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 159. § alapján „az adóalany köteles - ha e törvény másként nem rendelkezik - a 2. § a) pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybe-vevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.”

Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben semmilyen védekezést nem terjesztett elő, a Kamarával nem kommunikált, iratokat nem vett át. Nem állította, hogy nem látott el védelmet az ügyben, ennek ellenére az ügyben előkérdés volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd vállalt-e megbízást az ügy ellátására.

A bejelentő megbízási szerződést nem csatolt, mert azt az eljárás alá vont ügyvéd nem adta át részére, azonban meghatalmazást be tudott csatolni. Továbbá a jegyzőkönyvhöz a bejelentő fia által csatolt iratban az eljárás alá vont ügyvéd védőként szerepelt, valamint a csatolt rendőrségi jegyzőkönyvekből kitűnik, hogy a kihallgatáson nem volt jelen az eljárás alá vont ügyvéd.

A bejelentő bejelentése, a bejelentő vallomása, a tanú vallomása és a csatolt okiratok alapján a Fegyelmi Tanács számára aggálytalanul megállapítható volt a megbízás megléte.

A Fegyelmi Tanács kikristályosodott gyakorlata alapján a *megbízás keletkezésének tényét a bejelentő, míg a megbízás tartalmát* (a megbízási szerződéssel és az egyéb ügyben keletkezett iratokkal) *a megbízott ügyvéd köteles bizonyítani (bizonyítási teher).*

Annak tényét, hogy a bejelentő 500.000 Ft megbízási díjat készpénzben megfizetett, de számlát nem adott erről az eljárás alá vont ügyvéd, a bejelentő vallomása és a munkadíj visszakövetelésével összefüggő üzenetek alapján a Fegyelmi Tanács mérlegeléssel állapította meg, mint, ahogy az ügy iratanyaga átadásának elmulasztását is.

A részben okirathianyos (megbízási szerződés hiánya) iratanyagból következik, hogy a Fegyelmi Tanács a meglévő okiratokból és az eljárási szereplők meg nem cáfolt nyilatkozataira volt kénytelen a tényállást alapítani.

A becsatolt iratok alapján a megbízás tartalma nem volt kérdéses, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő fia által csatolt iratok szerint védőként kapott nyomozás során keletkezett határozatokat, míg az sem volt vitás a csatolt jegyzőkönyv szerint, hogy legalább ezen kettő nyomozati cselekményen biztosan nem vett részt.

A védő megjelenése nem kötelező minden (felnőttkorú) terhelttel szemben folytatott eljárás minden nyomozati cselekménye során, azonban a megbízó a megbízással kifejezésre juttatja abbéli igényét (és ezért még megbízási díjat is fizetett), hogy a védő jelen legyen és jelenlétével, tanácsaival segítse a büntetőeljárás alanyát. E kötelezettségének az eljárás alá vont személy nem tett eleget, a bejelentővel – aki e kötelezettségeire üzenetek formájában próbálta emlékeztetni – a kommunikációja először akadozni kezdett, majd megszakadt.

Így a tájékoztatási kötelezettség megszegése is aggálytalanul megállapítható volt, mely az információ hiányán bizonyosan alapult, mert nem látott el az eljárás alá vont ügyvéd hatékony védelmet, bár az ügyben védői minőségben vett részt.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő üzeneteire sem válaszolt, pedig azok igen széles érzelmi skálán mozogtak; így a könnyörgéstől a kétségbeesésig, az új ügyvéd megbízásáról való tájékoztatáson át, a megfizetett munkadíj visszaköveteléséig és a dühös felháborodásig.

Nem a bejelentővel kell egyébként védőként kommunikálni a hatékony védelem ellátása érdekében, hanem a fogvatartásban lévő ügyféllel lett volna szükség törődni és a nyomozati cselekményeken részt venni.

Az eljárás alá vont ügyvédet a *vezető fegyelmi biztos* a megbízás körében keletkezett iratok megküldésére igazolt módon hívta fel, e kötelezettségének nem tett eleget, mert már a felhívást sem vette át.

Az eljárás alá vont személynek nincs megjelenési kötelezettsége a fegyelmi tárgyaláson, sőt érdemi védekezés előterjesztésére sem köteles. Köteles azonban iratokat csatolni a megbízással összefüggésben.

Ezen *iratcsatolási kötelezettség* megsértése önálló fegyelmi vétség, mely attól függetlenül megállapítható, hogy azon cselekmény, ami miatt a fegyelmi eljárás elindult, végül megállapíthatóvá válik-e az eljárás alá vont terhére.

A konkrét esetben teljesen egyértelmű az iratcsatolási kötelezettség megsértése, hiszen a tárgyalt ügyben (tényállás szerint) volt megbízása az eljárás alá vont ügyvédnek.

A kézbesítési szabályokból kifolyólag a megfelelő címre feladott levél átvételének elmaradásából (amennyiben a kézbesítési vélelem megdöntésére nem kerül utóbb sor) az a végkövetkeztetés vonható le, hogy a felhívást az eljárás alá vont ügyvéd által átvett iratnak kell tekinteni. Ebből pedig az iratcsatolási kötelezettség megsértése automatikusan következik, mint megállapítás.

Az eljárás alá vont személy esetében a *vétkesség foka* körében nem lehetett más megállapítása a Fegyelmi Tanácsnak a tényállás alapján, mint az, hogy a fegyelmi vétségek elkövetése *szándékos*.

A fentiek alapján a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását *2 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek* minősítette a fegyelmi biztos - módosított – indítványának megfelelően.

A megbízással összefüggésben a megbízás nem teljesítését, a tájékoztatási kötelezettség megsértését, számlaadási kötelezettség megsértését, illetve az iratkiadás meg nem történtét állapította meg a Fegyelmi Tanács; ez 1 rendbeli fegyelmi vétséget jelent (a megbízás számának megfelelően), függetlenül attól, hogy egy megbízáson belül hány szabályszegés került megállapításra. Ez okból – nevezetesen az egy megbízáson belüli több szabályszegésre tekintettel - került sor a folytatólágosság megállapítására e tényállás kapcsán.

Önálló fegyelmi vétségként került megállapításra az iratcsatolási kötelezettség megsértése, mivel a tiszta mulasztással elkövetett fegyelmi vétség is további 1 rendbelinek minősül.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával.

A Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására nem látott más lehetőséget, mint a fegyelmi biztos által indítványozott pénzbírság.

A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) volt hatályban.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd terhére több szándékos szabályszegés állapítható meg, ezért a Fegyelmi Tanács az Üttv. rendelkezései szerint kiszabható (max. 1.000.000 Ft) pénzbírság összegének középső régiójába tartozó összeget találta megfelelőnek.

Enyhítő körülményt a Fegyelmi Tanács nem észlelt.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetés kiszabásakor *súlyosító körülményt* észlelt és értékelt, így súlyosít a folytatólágosság, miszerint egy megbízáson belül több mulasztás is az eljárás alá vont ügyvéd terhére volt róható, súlyosít továbbá az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előélete (korábban megrovás fegyelmi büntetés és felfüggesztett pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtották). A felfüggesztett pénzbírság elrendeléséről azért nem rendelkezett a Fegyelmi Tanács, mert hivatalos tudomása van arról, hogy másik ügyben ennek a végrehajtásának elrendelésére sor került, több ügyben nem lehet a korábban felfüggesztett büntetés végrehajtását elrendelni, azonban a felfüggesztett büntetés próbaideje alatt elkövetett újabb vétkes magatartás fokozott nyomatókú súlyosító körülmény, mely megfelelően mutatja a felfüggesztett büntetés milyen módon nem ért korábban célt az eljárás alá vont személy esetében.

A Fegyelmi Tanács fokozott nyomatókkal értékelté súlyosítóként, hogy az ügyfél személyi szabadságában korlátozott volt, akinek az ügyében nem látott el megfelelő színvonalon megbízást az eljárás alá vont ügyvéd. Minden ügyfélnek a saját ügye a legfontosabb, de a személyi szabadságában korlátozott ügyfél ügyének ellátása és segítése az elvégzendő feladatok között is elsőbbséget kell/kellene élvezzen, éppen a kiszolgáltatottsága miatt. Nem véletlen a Büntetőeljárás törvény szabálya, mely a letartóztatás mellett folytatott ügyekben soron kívüliséget, továbbá kötelező védelmet ír elő.

A fentiek szerint a büntetés meghatározásakor figyelemmel volt a Fegyelmi Tanács az elkövetés körülményeire és eredményére, így megállapította, hogy a bekövetkezett eredményre is tekintettel (miszerint a személyi szabadságában korlátozott megbízó – annak ellenére, hogy megbízási díjat fizetett – nem jutott hatékony védelemhez és kiszolgáltatottnak érezhette magát, ezáltal az ügyvédi hivatásrendbe vetett bizalom is sérült) a meghatározott és kiszabott büntetés van arányban.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Az átalányköltséget a 40. 2 a) pont alapján 80.000 Ft összegben határozta meg a Fegyelmi Tanács.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. november 30. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2021. F. 117.)